No. 1329 Zaterdag 19 Juni 1909 26ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire. Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f0,50, voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD

REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223

ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10,— pa anja.
Un numero sol fl. 0,15.
Anuncio di 1 te 7 regel f0,50, cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 18 Juni

DE VERKIEZINGEN in Nederland

Juist tijdig genoeg om nog te kunnen worden opgenomen in ons blad kwam verleden week het telegrafisch bericht over den schitterenden uitslag der verkiezingen.

Schitterend voor de rechtsche partijen.

Reeds bij deze eerste stemming heeft de meerderheid van het Nederlandsche volk zich uitgesproken ten gunste der Christelijke Regeering.

En wat een prachtige eenhied rechts bij hoopelooze verwarring en verdeeldheid links!

Men schijnt links nog maar niet te weten, wat men eigenlijk wil. De kiezers konden het slechts op 10 plaatsen eens worden. Niet meer dan 10 candidaten der linksche partij werden bij deze eerste stemming gekozen.

Dit is wel teekend, als men daar de 54 gekozen candidaten der rechtsche partij aan tegenover stelt.

De rechtsche partij beschikt reeds nu over 8 stemmen meerderheid. Al zouden alle 36 herstemmingen uitvallen ten gunste van liberalen en socialisten, dan kan links het toch nooit verder brengen dan 46, of 8 minder dan 54.

Maar bij de herstemmingen zal er voor de rechtsche partij ook nog wel hier er daar een zetel te veroveren vallen.

Nu de Fransche Kabel ons in het geheel geen bericht schijnt mede te zullen deelen over de verkiezingen in Nederland, spijt het ons heel erg aan een vriend in Nederland slechts te hebben verzocht om telegrafisch bericht over de verkiezing, zonder de herstemmingen daarbij in te sluiten. We zullen nu misschien moeten wachten op de couranten en dat duurt wel wat lang.

Maar misschien ziet de Fransche Maatschappij in, hoezeer zij zij in beleefdheid te kort schoot, zoowel tegen over het Bestuur, als tegenover de bevolking, door in het geheel geen notitie te nemen van een der belangrijkste gebeurtenissen in het politieke leven van Nederland.

Woensdag a. s. 23 Juni is het herkiezing. We zullen ons maar vleien met de hoop Donderdag a. s. den volledigen uitslag van verkiezing en herstemming te lezen in het *Boletin Comercial*

Om de hooge beteekenis der verkiezingen duidelijker te maken voor onze Lezers laten wij hier een hoofdartikel volgen uit *De Tijd*:

De „Nieuwe Rotterdamsche Courant", die 19 Mei hare traditioneele artikelenreeks over „De Verkiezingen" sloot, zal ditmaal zelf wel niet bijzonder tevreden wezen over haar werk.

Juister ware het misschien te zeggen, dat de „N. R. Ct." erg ontevreden moet zijn over de politieke toestanden, zooals die door hare naaste en verwijderde geestverwanten geschapen werden — toestanden zóó chaotisch en somber, dat voor de phantasie van den liberalen schrijver zelfs niet in ver verschiet een toekomst opdoemde, waardoor hij de kiezers van vrijzinnigen huize tot den stembusstrijd kon aanvuren.

In zes artikelen kan de „N. R Ct." anders heel wat zeggen. De Redactie levert gewoonlijk echt substantiëel werk; het schijnt er op aangelegd, om de te behandelen stof te condenseeren, aan de speelsche verbeelding en het schalke vernuft wordt maar zeer weinig vrijheid gegund. Het is alles degelijk, zwaar, massief.

En ziet nu eens deze lange artikelen-reeks! Op het schrijf- en diplomatiek talent zullen wij ons wel hoeden iets af te dingen; deze artikelen kenmerken zich veeleer door een bijzondere gratie, door lenigheid in den gedachtengang en speelschheid van vernuft. Bijzondere zorg werd in het algemeen besteed aan den stijl.

Maar...... dat was ook hard noodig. Want de stijl moest hier veel, ja, schier alles goed maken. De „N. R. Ct." had in de zes opstellen, welke ze aan „De Verkiezingen" wijdde volstrekt niets belangrijks, niets goeds, niets opwekkends te schrijven over de niet-christelijke partijen, welke ze moest aanbevelen. Wat zij er van te vertellen wist, was zoo treurig en neerdrukkend mogelijk — het was een langgerekte jeremiade zonder zucht van verlichting, zonder perspectief, zonder hoop op de toekomst.

En dat is misschien het ergste niet! De „N. R. Ct." had bovendien niets kwaads te vertellen van haren eigenlijken tegenstander, het Ministerie-Heemskerk. Was de geweldige Kuyper nog aan het bewind geweest, het groote liberale blad had zijne artikelen kunnen doorspekken met zóóveel hatelijkheden en venijnige zetten. het had een zóó dankbaar object gehad voor zijn strijd- en prikkellust, dat zes lange artikelen niet voldoende zouden geweest zijn om het overkropt gemoed te ontlasten. Maar het Ministerie-Heemskerk, ook van liberale zijde hoog geprezen om zijn gematigdheid, zijn nuchteren zin, zijn afgekeerdheid van Kuyperiaansch fanatisme; een Ministerie zóó vriendelijk, zóó goedlachs, zóó meegaand, dat de liberale organen soms beproefden, het tot een afstuiting te maken voor de stoere en steile Calvinisten — gaat zulk een Kabinet eens zwart maken, beproef eens er op af te geven, er agitatorische artikelen tegen te schrijven! Het lukt u niet, zelfs niet in verkiezingstijd. Zelfs de „N. R. Ct.", die regelmatig zoo bijzonder ondeugend en vinnig wordt, als zekere Junigebeurtenissen in zicht komen, kan in de gedragen van dit Ministerie geen stof vinden om de kiezers tegen de Rechterzijde op te zetten.

Doch schrijf dan maar eens een behoorlijke niet al te onbeduidende en zinledige artikelenreeks in een blad, dat zijne kiezers met een substantiëelen kost pleegt te voeden!

De schrijver in de „N. R. Ct." heeft het klaar gespeeld. Het pleit enorm voor zijn talent, voor zijn vernuft — en allermeest voor zijne ......verbeelding.

Wij begrijpen volkomen, dat de redactie vlijtig partij trekt van onze zwakheden en gebreken en daarom kunnen wij het haar niet ten kwade duiden, dat zij zich verlustigt in de onderlinge krakeelen der coalitie-groepen. Maar onbehoorlijk vinden wij het van een groot en ernstig blad, dat het in een plechtstatige artikelen-serie over „De Verkiezingen" zijne lezers bij voorkeur en hoofdzakelijk bezig houdt met allerlei huiselijke oneenigheden van den tegenstander — oneenigheden, welke voor den buitenstaander van uiterst gering belang zijn en uitsluitend eenige aantrekkelijkheid bezitten voor degenen, die niet strijden voor idealen, die niet weten van echte bezieling voor hun eigene zaak, maar liefst leven van het leedvermaak, het vaak kleine en kleingeestige leedvermaak, dat het doen en laten van anderen hun biedt.

Men zal misschien als verontschuldiging aanvoeren, dat de verlegenheid, het gebrek aan stof tot schrijven onzen tegenstander tot dit eigenaardig werkje noopte. Men moet wel, zal men wellicht zeggen, ver gaan zoeken, wanneer zoo goed als niets voor de hand ligt om den strijdlust aan te wakkeren. Goed en wel, maar dit rechtvaardigt toch allerminst, dat men over onbeduidende dingen, welke met de landspolitiek in zeer verwijderd verband staan, vijf lange artikelen vult. Men had met een of twee kunnen volstaan. Of is de reeks niet vol en zijn de kiezers niet tevreden, als de serie verkiezingsartikelen niet ellenlang is?

Niets natuurlijker dan dat de schrijver, die zich moet uitputten in vernuft en vindingrijkheid om voldoende stof te hebben voor zijn wijdloopend en langdradig geschrijf, eindigt met het te zoeken, waar het niet te vinden is. Zóó valt het te verklaren, dat, te pas en te onpas, „De Standaard" wordt aangehaald als de tolk van hetgeen leeft in de Rechterzijde. De Redactie weet zéér goed, dat dr. Kuyper niet de Regeering, en „De Standaard" niet het het hoofdorgaan der gezamenlijke christelijke partijen is; maar waarom dan aan de inzichten en uitspraken van dit blad een zóó exorbitant groote beteekenis gehecht, alsof elk christelijk kiezer verantwoordelijk kon gesteld voor alles, wat het anti-revolutionair orgaan schrijft. Wanneer de „N. R, Ct." de Rechterzijde wil bestrijden, dan vindt zij in den inhoud van de verkiezingsprograms van de verschillende christelijke groepen de wapenen, om haar te lijf te gaan, maar zij mist het recht op den rug van den Standaard-redacteur alle Christelijken te slaan, die immers niet mogen geacht worden alles te onderschrijven, wat dezen overigens onovertreffelijken journalist uit de pen vloeit. Kuyper moet als object van bestrijding figureeren; nu de minister-Kuyper er niet meer is, om als zoodanig dienst te doen, wordt de schrijver-Kuyper er met de haren bijgesleept. Het is handig, maar is het ook eerlijk?

Van het spel der verbeelding, waardoor dr. Kuyper in de plaats van de heele Rechterzijde wordt gesteld, zullen echter slechts weinigen de dupe worden. De „N. R. Ct." zelf zal zich hieromtrent wellicht aan geen al te groote illusies overgeven. Maar de Redactie heeft voldoende haar doel bereikt, wanneer het haar gelukt, aldus de aandacht af te leiden van de hoofdzaak, waarom het bij deze verkiezing gaat. Het is niet gemakkelijk om de afwezigheid van een behoorlijk verkiezingsprogram bij de Linkerzijde te maskeeren en dat gemis geheel te doen vergeten. Als iets in staat is om dit goochelspel te doen slagen, dan is het stellig den haat tegen Kuyper en het Kuyperregiem te doen herleven.

Van een Ministerie-Kuijper kan in aanstaande regeeringsperiode in geen geval sprake zijn; de „N. R Ct:" en hare geestverwanten weten het, maar de haat heeft dit met de liefde gemeen, dat hij niet redeneert. Naast den gevreesden Kuijper zien de Kuijperophoben allerlei schrik- en spookgestalten verschijnen, welke na de verkiezingen zich weer in de ijle lucht oplossen, maar die eenige weken lang kunnen dienst doen om de volksverbeelding op een dwaalspoor te brengen.

Kuijper is in aantocht! Weg met Kuijper! deze en dergelijke uitroepen veroorzaken bij velen een panischen schrik, zij zien en hooren anders niets meer, zij vragen naar geen programmas, zij bekommeren zich om geen hervormingen, de electorale quaestie laat hen koud, zij denken er slechts aan om hun lijf te bergen bij het naderen van den geweldige — zij vluchten radeloos voor de ontzettende spookgestalte, welke de „N. R. Ct." als de incarnatie van alle politieke ongerechtigheden uit den afgrond heeft opgeroepen! De Linkerzijde behoeft met t' verkiezingsprogram niet te bewijzen, dat zij bij een eventueele overwinning in staat zal zijn om te regeeren. Men redeneert heelemaal niet meer, men denkt slechts aan Kuijper!

Zou dat misschien de reden zijn, waarom de „N. R. Ct." zich zoo opvallend veel laat gelegen liggen aan hetgeen „De Standaard" en zijn hoofdredacteur geheel voor eigen verantwoordelijkheid hebben uitgesproken?

Een prachtige fictie in dat geval, maar toch een fictie.

De Linkerzijde is machteloos om als Regeeringspartij iets van beteekenis uit te richten; zij is daar zelf zóó van overtuigd, dat zij nauwelijks met de gewone verkiezingsbeloften durft manoeuvreeren. De „N. R. Ct." waagt het laatste evenmin. Lees en herlees die statige artikelenserie en gij weet hoegenaamd niet, wat gij, wint Links, in de volgende regeeringsperiode te hopen of te vreezen hebt. Hierop kan niet genoeg de aandacht gevestigd worden. Als de „N. R. Ct." niet weet, wat goeds ons van een Linksche meerderheid komen zal, zal daarna wel niemand het weten. Maar waar niemand iets ziet komen, daar kan niet veel zijn, dat geestdrift opwekt voor de toekomst.

De liberale redactie schijnt begrepen te hebben, dat dit de zwakke zijde van haar betoog was en daarom is zij er vermoedelijk op bedacht geweest om met schrikbeelden te werken.

Zulk een schrikbeeld is de voorstelling, dat, na eene eventueele overwinning der Rechterzijde, het eerste en voornaamste nummer van het Regeeringsprogram Gronwetsherziening zal wezen. En nu vindt de „N. R. Ct." en vinden alle rechtgeaarde liberalen met haar het natuurlijk verschrikkelijk, dat onze „liberale" Grondwet door christelijke handen gaat verknoeid en bedorven worden! Alle man, die een druppel liberaal bloed in de aderen heeft, moet dit anti-nationaal bedrijf tegengaan.

De voorstelling is niet onverdienstelijk, maar het is al weer een fictie, een spookbeeld.

Onder de Cristelijken zijn er velen, die de electorale quaestie heelemaal niet urgent vinden; dezen zullen er stellig niet mee gediend zijn, dat de sociale hervormingen aan de voorkeur voor kiesrechtuitbreiding worden opgeofferd. Een Grondwetsherziening, om tot die uitbreiding te komen, zou in de eerste regeeringsperiode bij hen op sterk verzet stuiten.

Er zijn anderen, die eene spoedige kiesrechtuitbreiding noodig oordeelen, maar zij zelf zijn in het algemeen — blijkens de antwoorden, welke inkwamen op de 15 bekende vragen van den Bond van R. K. Kiesvereenigingen — niet zóó op herziening van de tegenwoordige kieswet gebrand, dat deze vóór alles moet gaan en ook de sociale hervormingen er bij moeten achter gesteld worden. Integendeel, vrij algemeen willen ook zij eerst sociale wetgeving. daarna kiesrechtregeling. Nu begrijpt toch iedereen, die geen kind is in de politiek, dat eene vierjarige regeeringsperiode allerminst voldoende is om beide hervormingen tot stand te brengen. De vrees, welke de „N. R. Cr." den linkschen op het lijf poogt te jagen, is derhalve ijdel en haar politieke bangmakerij verdient nauwelijk een anderen naam dan listige volksmisleiding. De beschouwingen van de „N. R. Ct. vinden geen steun in den vasten bodem der werkelijkheid maar zweven als ijle droomerijen in de ijle lucht. Als de verkiezing voorbij is, verdwijnen de opgeroepen spookgestalten weer ongemerkt van het wereldtooneel, na een even roemloos als kortstondig bestaan, dat slechts gediend heeft om den nuchteren Hollandschen geest op te winden en te vertroebelen."

Waar het om ging.

Een antwoord op deze vraag vinden wij in verschillende politieke redevoeringen.

De heer **Van Vuuren** herinnerde allereerst aan een zestal artikelen dezer dagen in de Nieuwe Rott. Courant" over de a. s. verkiezingen verschenen en waarvan de korte conclusie uitgedrukt kon worden in de woorden van mr. v. Houten: „Tegen het clericalisme en tegen het protectionisme!" Na het degelijke artikel in „De Tijd" van Zaterdagavond, wilde spr. bij dat geschrijf der „N. R. Courant" niet lang stilstaan, maar wenschte zich toch een enkele opmerking te veroorloven. Volgens het blad n. l. zouden wij, Katholieken, vooral dáárom zoo prat zijn op de coalitie, om wille van... de benoemingen!!! Tot zulke verdachtmaking moet men z'n toevluchtnemen! Eigenlijk was zoo'n beschuldiging geen tegenspraak waard, maar in de gegeven omtstandigheden is het evenwel goed er even bij stil te staan; daar er teekenen zijn, dat die lage beschuldiging bij de a. s. verkiezingen opgeld zal doen. Zoo wordt bijv. de verdachtmaking der „N. R. Ct." herhaald door het „Bloemendaalsch Weekblad," spr. heden toegezonden en welk blad op deze wijze de candidatuur van den heer Passtoors poogt te bestrijden.

Neen, wij strijden om heel wat hoogere beginselen, onze motieven zijn heel wat edeler. dan zucht naar winstbejag bij benoemingen.

Maar dit wil spr. echter gaarne toegeven, dat een der zaken, die ons het meest bij liberale ministeries tegen de borst stuitte, was het stelselmatig voorbijgaan der onzen bij benoemingen. Wij, de oudste zonen des vaderlands, worden in eigen huis behandeld als stiefkinderen.

Dat kunnen, dat mogen we niet dulden. Het gaat hier niet om de posten zelf, maar om de billijkheid, de gelijkgerechtigheid!

Trouwens — hadde de „Nieuwe Rott. Crt," gelijk met hare bewering dan zouden wij Roomschen toch heel wat anders gehandeld hebben, dan hadden wij toch voor ons zooveel districten als mogelijk opgeëischt. Als het ons om posten en eereambten te doen ware, dan hadden wij toch niet zoovele districten, die vroeger ons behoorden of waar wij in de meerderheid zijn, aan de andere coalitiepartijen afgestaan. We hadden tenminste toch voor ons het leeuwenaandeel kunnen opeischen. We hebben echter het tegendeel gedaan! We hebben zelfs een district als Enschede afgestaan! En waarom? Om de zegepraal der hoogere beginselen, waardoor we ons laten leiden. Want het gaat om onze beginselen, om ons programma, om alles wat we voor heel het land noodzakkelijk en het best achten.

Wat zou het gebaat hebben, wanneer we onze persoonlijke aanspraken hadden doen gelden zonder op het hooge beginsel, het algemeen belang te letten. Wat het ons zou gebaat hebben, heeft de praktijk bij de vorige verkiezingen aangewezen! Toen hebben de andere coalitie-partijen gekibbeld om Gorinchem, gekibbeld om Gouda, gekibbeld om Kampen, en wel met dit resultaat ... dat ons bleef noch Gorinchem, noch Gouda, noch Kampen!

Het gaat dus om ons beginsel!

En welk is dat?

Dat is en kan nooit anders zijn, dan dat we meenen, dat alles geschapen is door en voor God en dus in alles met de wet Gods dient rekening gehouden te worden!

Zoo is van zelf gesteld de antithese!

Spr. voor zich wil eerlijk bekennen, geen voorstander er van te zijn, den strijd in dezen op de spits te drijven. Het is hem daarom een

verheugenis geweest, dat aan deze verkiezingen vooraf is gegaan een feest van nationale eenheid, waarbij allen: Katholiek en Protestant, Jood en ongeloovige op zijn getrokken in blijden jubel, één van zin voor het Huis van Oranje en van ons dierbaar vaderland

Maar dit neemt niet weg, dat spr. moet lachen, als hij een liberaal zoo ziet tobben over de antithese. Dat doet hem denken aan een verliefd bakvischje. Ze is verliefd, maar ze wil er niets van hooren............niemand mag het weten, niemand mag erover spreken. Doch zoodra er wezenlijk niemand van rept, dan begint ze zelf erover......

Met de liberale partij en de antithese is het zoo ongeveer hetzelfde. Ze wil niet over de antithese spreken, maar maakt ze ook steeds erg het hof. Spr. is nog geen enkel verslag van een politieke liberale rede uit de laatste dagen tegengekomen, waarin niet de antithese op den voorgrond wordt gesteld.

Daar komt b. v. de heer v. Foreest verklaren: „Wij, vrije liberalen willen niet rekenen met de ordinantiën Gods in ons staatsbestuur, wij willen niet de anti-these". Alsof met deze woorden niet tegelijkertijd gezegd is, dat de heer v. Foreest de anti-these niet wil, nadat hij ze echter zelf eerst gesteld heeft: hij wil niet de ordinantiën Gods in ons staatsbestuur, maar ook niet de... anti-these! Hoe rijmt men dat?

Maar dit is nog het mooiste niet! Gij kent allen het „Handelsblad" — gij kent de verdraagzaamheid van het „Handelsblad," dat tijdens de Oranjefeestdagen onze vaderlandsliefde beneden die der sociaal-democraten dorst te stellen! Ge kent de verdraagzaamheid van de „Van dag tot dag"-jes. Welnu, dit „Handelsblad bezit een medewerker in Den Haag, voor wien spr. persoonlijk alle hoogachting en respect heeft. Maar wat deed deze medewerker, de Kameroverzichtschrijver, de heer Elout? Deze heeft in enkele artikelen in „De Tijdspiegel" rondweg verklaard in de volgende volgorde zijn stem bij verkiezingen te zullen uitbrengen. Allereerst zou hij stemmen op een vrij-liberaal, dan op een unie liberaal, vervolgens een vrijzinnig-democraat en dan — bij mogelijke herstemming met rechts op den...... sociaal-democraat !!!

Volgens den heer Elout heeft de Fransche revolutie ons de groote verlossing van den clerus gebracht door de overheersching der rede te proclameeren. Alleen de rede mag dan ook volgens hem op staatkundig gebied geldend zijn, en daarom ziet hij in de rechter-partijen voor den Staat het grootste gevaar!

Spr. maakt er den heer Elout geen verwijt van, dat hij deze woorden heeft neergeschreven, dat is tenminste een eerlijke bekentenis. Maar — zoo vraagt dan toch spreker zich af — is dit de antithese stellen, ja of neen?

Ons beginsel is niet het beginsel onzer tegenstanders en het is niets anders dan 't verschil in beginsel, hetgeen de antithese vormt. Waarom nemen zij 't ons dan kwalijk, als wij door de antithese hun beginsel voor hen vooropstellen? De antithese zou „dood" zijn, hoort men thans vaak beweren. Geheel ten onrechte! Overal leeft ze. In bijna iedere stad vindt ge een openbare en een bijzondere school! Dat is de antithese. Ge ziet het eene huisgezin met onderwerping en dankbaarheid den kinderzegen uit Gods hand aanvaarden, terwijl anderen zich zelf grenzen denken te mogen trekken — dat is de antithese. Ge ziet het eene gezin gelukkig saam vereend door de liefde tot God en tot den evennaaste, het andere gezin ziet ge uiteenspatten door de echtscheiding: dat is de antithese.

Wat is de schoolstrijd anders geweest dan een strijd om de antithese? Wel is deze schoolstrijd deels uit, de antithese is gebleven. De practijk heeft dit bewezen, men denke slechts aan het wetje op het middelbaar onderwijs, betreffende subsidieering van het bijzonder middelbaar onderwijs. Toen kwam buiten alle verwachting bij de liberalen het antithese-duiveltje weer boven!

'n Paar weken later kwam zoo'n gelijk ontwerp voor Indië! 't Was hetzelfde spel!

Zoo komt die antithese telkenmale weer voor den dag! Ze is een onvermijdelijke scheidingslijn ondanks ons zelf!

Niet te pas of te onpas dient echter op die antithese gewezen, dient ze naar voren gebracht. Maar wanneer het om ons hoog beginsel gaat, dan mogen we ons niet schamen.

Nogmaals, het gaat om onze beginselen en daarom steunen we dit huidig Kabinet. Maar ook als we alleen of voornamelijk letten op de practische zijde der quaestie, dan nog moeten we het huidig ministerie boven een ander verkiezen. Op het programma voor een volgende vierjarige werkperiode staat grondwetsherziening. Spr. is van meening, dat dit punt wellicht het laatst zal komen, omdat bij geen enkele partij het kiesrecht als eerste punt vooraan dient te staan, daar het geen doel maar middel dient te zijn. Deze grondwetsherziening is het beste toebetrouwd aan een rechtsch ministerie.

Voorafgaan moet echter de verzekering van het lot van ouden van dagen en invaliden. Dat is het hoofdpunt.

Welk een treurige geschiedenis heeft deze verzekering niet achter zich sinds het ontwerp van Tak van Poortvliet in 1892. Spr. ging in 't kort die lijdensgeschiedenis na, die eindelijk zou geëindigd zijn onder het ministerie-Kuyper, hadde niet een alle verantwoordelijkheid missende oppositie den val van dit ministerie en tevens van de ongevallen- en invaliditeitsverzekering veroorzaakt. Wat dit rechtsche ministerie gaf, heette nog te weinig: het was goedkoop om er tegen op te bieden daar men toch niet dacht straks als regeeringsmeerderheid de verantwoordelijkheid te moeten dragen. En thans ziet men weer hetzelfde spel! Nu na het ministerie-De Meester weder kans op uitkomst bestaat, komen enkele politieke „slimmelingen" alles wederom in gevaar brengen door nog meer te eischen hetgeen zelfs door een man als Treub en oud-minister De Meester, die de verantwoordelijkheid van regeerder gekend heeft, onmogelijk wordt geacht in onze huidige omstandigheden. Maar toch brengen zij maar roekeloos het heil van den ouden werkman in gevaar. O 't is zoo gemakkelijk verlangens op papier te brengen, maar geld te bekomen, om aan die verlangens te voldoen, dat is de zaak!

Tijd ontbrak spreker om nog verder na te gaan hetgeen uit practisch oogpunt van een rechtsch ministerie te wachten was. Doch hij had reeds op genoeg gewezen, om te kunnen besluiten met de verklaring, dat we èn om onze beginselen èn om onze tijdelijke belangen verplicht zijn de candidaten der rechterzijde — wat ze ook mogen zijn, 't zij katholiek, anti revolutionair of christelijk-historisch — met alle kracht te steunen en zoodoende het rechtsche ministerie te behouden."

Thans laten wij het woord aan **mr. A. Baron van Wijnbergen.**

Telken jare, zoo begon spreker, geven de kloeke katholieke Friezen op den Landdag, waarop zij trotsch mogen zijn, een heerlijke demonstratie van plichtsbesef tot deelneming aan echt christelijke politiek. 't Is hem een voorrecht voor de tweede maal dezen dag mede te leven. Hier geen tijdelijk enthousiasme, maar opgewekt echt Katholiek politiek leven. Daarvoor een welgemeend eeresaluut.

Omtrent de a. s. verkiezingen valt veel te zeggen, maar spreker zal zich bepalen bij de hoofdzaak; als goede vaderlanders zijn wij op practische en principieele gronden verplicht te zorgen dat rechts de meerderheid krijgt.

Op practische gronden.

Links is niet tot de regeeren in staat.

In 1905 was dit ook reeds gezegd en direct na de overwinning begon de misère, niet door oppositie van rechts, maar door onderling gekibbel.

In 1907 begon pas goed de misère. Minister Staal viel in de 1e Kamer, nadat hij in de 2e Kamer met kunst en vliegwerk op de been was gehouden. De crisis werd opgelost door de benoeming van Min. van Rappard. Toen volgden de verkiezingen voor de Prov. Staten, die van links op dezelfde gronden gevoerd werden als de Kamer-verkiezingen in 1905, en die in den Gorkumschen partijdag zich op 't hevigst uitten. Helaas, in hooger beroep vernietigden de kiezers het vonnis, over dr. Kuyper geveld in 1905. En de genadeslag ontving het ministerie door den val van den min. van Oorlog in 2e Kamer, mede door een niet gering aantal stemmen van links.

't Geheele kabinet viel weg, vóór het uur van rekening en verantwoording was geslagen.

Aan de leden van het kabinet lag de misère niet, maar deze dient vooral geweten aan den leider der verkiezingen in 1905, GOEMAN BORGESIUS.

De stembusbeloften konden niet verwezenlijkt worden, omdat ze bedriegelijk waren. Na den val van het kabinet moest links bekennen, dat zij wel kon afbreken, niet opbouwen.

Wat moest nu rechts doen?

Politieke berekening zou 't geweest zijn, den boel nog meer in de war te laten loopen. Doch het belang van het land eischte, dat rechts anders handelde. Daarbij kwam, dat de Statenverkiezingen in zekeren zin de verkiezing in 1905 ongedaan hadden gemaakt. En zoo werd rechts de regeerings-partij.

Heeft links door dit alles iets geleerd? Men doet thans juist 't zelfde als in 1905. Ook thans is er geen eensgezindheid. 't Water is er troebel. 't Verbond van Unie Lib. en Vrijz. Dem. bestaat nu zelfs niet eens. Zelf weet men niet, wat men met een meerderheid zal aanvangen. 't Liefst zou men misschien zien 't kabinet Heemskerk zonder meerderheid. Zelf kunnen ze niet regeeren en een ander mag 't niet.

Op geen enkel punt van practische politiek is men 't eens. Zelfs niet in een betuiging van hulde en trouw aan ons Vorstenhuis bij de lang afgebeden geboorte.

In zake kiesrecht is men 't niet eens; op 't gebied van sociale wetgeving wil ieder wat anders en ergerlijk is 't gesol daarmee, door 't plotseling in debat brengen van de Staatspensioneering. GOEMAN BORGESIUS moet daardoor den indruk maken van goeden Sint, maar de kindertjes gelooven niet meer, dat alles niets kost.

Wij van rechts hebben onze programs en zijn 't eens. De Chr. Hist. hebben geen program opgesteld, doch hebben bij monde van den heer DE SAVORNIN LOHMAN nadrukkelijk verklaard dit kabinet te vertrouwen en te willen steunen. Bovendien hebben wij in 't verleden en 't heden getoond, te kunnen regeeren.

Op principieele gronden.

We wenschen, dat Nederland inderdaad behoore tot de Christelijke natiën. We moeten dat wenschen, omdat links ook 't eens is op principieel gebied. Elout in de "Tijdspiegel" verklaart nadrukkelijk, dat een man van links nooit rechts kan stemmen, omdat hij staat op den ideëelen bodem der Fransche revolutie, terwijl rechts het beste bedreigd wordt van het toen veroverde. Hij moet zelfs den soc. dem. stemmen tegen den rechtsche, omdat de soc. dem. leeft in de gemeenschap van 't anti-clericalisme.

Het liberalisme wil de Openbaring terug dringen van staatskundig terrein en 't is in 't waarachtig belang des lands, dat we de geloovigen, die links staan, doen inzien, waarheen het liberalisme ons land voert.

't Anti-clericalisme heerscht over de geheele lijn onzer tegenstanders. Mr. S. van Houten spoort er toe aan, mr W. J. van Welderen, baron Rengers eveneens. En wie weten wil, waarheen zulke politiek ons voert, zie naar Frankrijk, waar 't anticlericalisme hoogtij viert.

Wij moeten een rechtsche meerderheid hebben om in onze regeering Christelijk te zijn. Dan wordt geen gevolg gegeven aan den wensch tot gemakkelijker making van de echtscheiding, zooals ook prof. Simons voor zijn studenten betoogde. Dan komen de lang begeerde maatregelen tegen openbare onzedelijkheid, pornografie en nieuw-Malthusianisme.

Wij moeten een rechtsche meerderheid hebben met het oog op ons onderwijs, waarvoor de strijd nog lang niet geëindigd is.

Een rechtsche meerderheid moet er zijn tot handhaving van het gezag. Wie niet met ons God als de bron van het gezag erkent, is niet in staat, dat gezag op den duur voor ondermijning te behoeden.

Wij moeten zorgen, dat ons volk blijft een geloovig en Christelijk volk, dat God vreest en den koning eert.

Als we hier eenmaal een Frankrijk hebben, is 't te laat. Nu moeten we daarvoor zorgen, maar in vereeniging met anderen. 't Gaat niet tegen 't Katholicisme alleen. Wij wenschen 't vaderland te behouden als christelijke natie. Dat we rechts zijn, belet ons niet Katholiek te wezen en voor niemand onder te doen in aanhankelijkheid aan den Roomschen Paus.

Wij beweren niet, beter te zijn dan andere menschen, maar erkennen ook in 't openbare leven ons afhankelijk van God. Wij belijden den Christus als Zoon Gods en als wegwijzer in 't openbare leven. Onze gansche staatkundige arbeid willen wij doen strekken ad majorem Dei gloriam. Zoo verwerven wij 't best den heerlijken vrede, ons in den Kerstnacht beloofd.

Of wij zullen winnen? De omstandigheden zijn ons gunstig. Spreker herinnert aan 't Pauselijk woord tot dr. Schaepman gesproken: "Courage mon fils." Moed is plichtsbesef, moed is kracht, moed is geestdrift.

En mochten we winnen, dan zullen we van harte juichen, dan zal de huidige regeering een echt Christelijke politiek kunnen voeren, tot heil van 't gansche Nederlandsche volk."

MOEDERLAND EN KOLONIEN.

(Vervolg.)

BEGINSELEN VOOR ONZE KOLONIEN IN AMERIKA.

VI. Godsdienst.

Men blijve zich houden aan het naleven van de bepalingen, vervat in de artikelen 141 tot en met 145, respectievelijk 162 tot en met 166, van de Reglementen op het beleid der Regeering in de koloniën Suriname en Curaçao.

Toelichting

In verband met de toestanden in onze koloniën in Amerika is afwijking van het Oost-Indische programma ten opzichte van dit onderwerp noodig.

De christelijke godsdiensten vinden belijders tot onder de Boschnegers en Indianen in Suriname en gaandeweg breidt hun invloed zich uit: terwijl, wat het geregeld bewoonde gedeelte der koloniën betreft, gezegd kan worden dat aldaar vrijwel de geheele bevolking behoort tot een der christelijke godsdiensten.

De Regeeringsreglementen voor de beide koloniën regelen deze aangelegenheid op voldoende wijze.

Aanteekening der Redactie.

Tot vollediger begrip laten wij hier voor onze Lezers de artikelen 162—166 uit het Regeeringsreglement volgen:

Art. 162.

Ieder belijdt zijn godsdienstige meeningen met volkomen vrijheid, behoudens de bescherming der maatschappij en van hare leden tegen de overtreding der strafwet.

Art. 163.

In de kolonie wordt gelijke bescherming verleend aan alle erkende kerkgenootschappen.

Art. 164.

De gouverneur waakt dat alle kerkgenootschappen zich houden binnen de palen van de gehoorzaamheid aan de wettelijke regelingen en de gestelde magten in de kolonie.

De belijders der onderscheidene godsdienstige meeningen genieten alle dezelfde burgerlijke en burgerrechten en hebben gelijke aanspraak op het bekleeden van waardigheden, ambten en bedieningen."

VII. Openbare gezondheid.

Onverminderd zijne verplichting in het algemeen om de openbare gezondheid te bevorderen en ziekten te voorkomen, behoort het bestuur aan de gelegenheid tot vorming van genees- en verloskundigen, en aan de bestrijding van besmettelijke ziekten, in het bijzonder van de melaatschheid, zijne speciale aandacht te wijden.

Toelichting

Ongeveer conform het Oost-Indisch programma.

Het kwam evenwel wenschelijk voor daarin de bestrijding der melaatschheid speciaal te noemen.

Voor het oogenblik moge deze ziekte voor Suriname gevreesder zijn dan voor Curaçao, de verwoestingen in eerstgenoemde kolonie door deze ziekte aangericht en het feit, dat zij ook in de kolonie Curaçao voorkomt, maken het wenschelijk aan de bestrijding daarvan in dit programma eene speciale plaats te geven.

Aanteekening der Redactie.

Van harte gaarne sluiten wij ons aan bij wat gezegd wordt in het program, dat het Bestuur zijne speciale aandacht behoort te wijden aan de gelegenheid tot vorming van genees — en verloskundigen.

De vorming van geneeskundigen is tot dusverre geheel en al overgelaten aan het particulier initiatief.

Het openstellen van een gelegenheid in de kolonie zelve tot opleiding voor geneeskundige is ten zeerste gewenscht om doktersnood in de buitendistricten en op de eilanden meer afdoende te voorkomen. Waar twee Surinamers als Gouvernementsgeneeskundigen dienst doen, kunnen ook Curaçaönaars een plaats vinden.

Bevordering van geneeskundige opleiding in Nederland door het beschikbaar stellen van een studiebeurs zou ook ten zeerste aanbeveling verdienen.

Betere vorming van verloskundigen, vollediger opleiding *en controleering* van vroedvrouwen in de buitendistricten, en op de eilanden en de zorg voor geregelde betaling harer verleende diensten is zeer zeker een zaak van groot algemeen belang.

Aan bestrijding der melaatschheid wordt in onze kolonie voldoende zorg besteed. Goddank, komen slechts hoogst zelden eenige gevallen dezer gevreesde ziekte voor, en bijna alle lijders, die er door werden aangetast, worden in een afzonderlijk gesticht verpleegd. Op Curaçao telt dit gesticht 17 verpleegden, op St. Eustatius 6 of 7.

Bij Gouvernementsverordening van 30 Juli, 1902, P. B. No. 28 werd bepaald:

art. 9.

Melaatschen mogen zich niet vertoonen op openbare wegen of op voor het publiek toegankelijke plaatsen.

art. 10.

Zoo iemand, die verdacht wordt melaatsch te zijn, het verbod in het vorige artikel vermeld, overtreedt, zullen er, op de wijze als in art 8, is voorgeschreven, een of meer geneesheeren benoemd worden, om den persoon geneeskundig te onderzoeken"

Het gevolg van dergelijk geneeskundig onderzoek zal gewoonlijk wezen, dat de lijder in het gesticht ter verpleging wordt opgenomen, want bij de eigen familie bestaat meestal geen voldoende gelegenheid tot afzondering. En op straat mag hij zich in geen geval vertoonen.

We mogen dus gerust aannemen, dat zoo goed als alle melaatschen afgezonderd werden van de maatschappij en in de gestichten verpleegd. Misschien, dat zich hier of daar nog een ongelukkige melaatsche schuil houdt, maar ook deze zal zich uit vrees voor de politie zoo veel mogelijk afzonderen en het gevaar van besmetting voor anderen daardoor verminderen.

Veel grooter gevaar voor besmetting bestaat er, volgens ons, bij het telkens opnieuw uitbreken der pest in de ons omringende havens, en het voortduren dezer epidemie ook in verder afgelegen streken.

Nu bestaan er op het oogenblik wel zeer goede verordeningen en voorschriften om het pestgevaar zoo veel doenlijk te voorkomen en tegen te houden, maar zij werden hoofdzakelijk eerst in het leven geroepen, toen het gevaar ons in de laatste jaren van meer nabij bedreigde en sommige maatregelen werden weder verminderd (de bizondere reinigingsdienst bijv.) toen in La Guaira de pest zoogenaamd had opgehouden.

Maar wij kunnen toch ook besmet worden van uit verder afgelegen plaatsen.

De pest is hoogstwaarschijnlijk van Guayaquil naar La Guaira overgebracht. Doch al zou dit nu ook moeilijk te bewijzen zijn, het gevaar voor besmetting van onze haven bestaat ook, en zal blijven bestaan, al heerscht er geen pest meer in de naburige havens, te La Guaira of op Trinidad.

De pest is op vele, verder afgelegen plaatsen endemisch geworden en zal niet zoo spoedig overwonnen zijn. Het besmettingsgevaar blijft dus bestaan voor een havenplaats als Curaçao, dat door het drukke scheepverkeer ook met verder afgelegen havens in aanraking komt.

Wat wij dus zouden willen?

Dat de heeren Ontwerpers van het Koloniaal Program meer dachten aan de pest dan aan de melaatschheid, en eens onderzochten welke maatregelen er in de groote wereldhavens genomen worden tegen het besmettingsgevaar. Daaruit zal voor Curaçao nog wel iets te leeren vallen, en men kan zeker niet te voorzichtig zijn om de Curaçaosche haven van vreemde smetten vrij te bewaren.

Het opkoopen van ratten en muizen, een uitgebreide reinigingsdienst, het steeds bij de hand hebben van goed werkende, practische toestellen tot uitrooking van goederen en schepen etc, zijn zoo vele goede maatregelen, welke nimmer meer mogen worden achtergelaten.

VIII. Justitie en politie.

1. Er worde gestreefd naar het verschaffen van goed, goedkoop en snel recht aan alle ingezetenen.

2. Buiten het geval van bepaalde noodzakelijkheid worde geen preventieve hechtenis toegepast; haar duur worde zooveel mogelijk verkort.

3. Het in overeenstemming brengen met de in Nederland bestaande wetten betreffende de onderwerpen bedoeld bij de artikelen 117 en 138 van de Reglementen op het beleid der Regeering in de koloniën Su-

riname en Curaçao worde zooveel mogelijk bespoedigd.

4. De rechtsmacht van den Hoogen Raad der Nederlanden in koloniale zaken worde, voor zoover nog niet voldaan is aan de artikelen 128 en 149 der bovenbedoelde Reglementen, zoo spoedig mogelijk geregeld.

5. De veiligheid van personen en goederen worde verzekerd door eene degelijke inrichting der politie.

Toelichting.

Sub 1 en sub 2. Conform sub 3 en sub 6 van het Oost-Indisch programma.

De in dit laatste sub 1 en sub 2 behandelde onderwerpen: recht van vereenigen en vergaderen, vrijheid van drukpers, zijn voor onze Amerikaansche koloniën op liberaler wijze dan in Oost-Indië geregeld, bij de artikelen 10 en 8 der betrokken Regeerings-reglementen.

Sub 3. Het komt noodig voor in dit programma de wenschelijkheid uit te spreken van eene bespoediging der toepassing van de artikelen 117 en 138 van de Regeeringsreglementen voor Suriname en voor Curaçao.

Waar men in deze koloniën, in tegenstelling met Oost-Indië, niet met eene eigenlijke inlandsche bevolking te maken heeft en dus het rechtswezen voor de bevolking in haar geheel wordt geregeld en bovendien deze koloniën een meer specifiek Nederlandsch karakter hebben dan Oost-Indië, is een regeling van het rechtswezen, zich zooveel mogelijk aanpassende aan te dien opzichte in Nederland bestaande wetten en dus ook het overnemen van daarin gebrachte wijzigingen, wenschelijk.

Sub 4. In Suriname wordt sinds lang aangedrongen op het tot stand komen van de in art. 128 van het Regeeringsreglement (voor Curaçao art. 149) bedoelde wet regelende de rechtsmacht van den Hoogen Raad der Nederlanden in koloniale zaken.

Sub 5. Over het algemeen kan in deze koloniën de politie niet onvoldoende worden geacht. Het programma behoeft dan ook niet eene „*betere* inrichting der politie" als eisch op te nemen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerklijke berichten.

De Apostolisch Vicaris van Curaçao, Z. D. H. Mgr. J. J. A. van Baars is Zondag ll, in gezelschap van den Weleerw. Pater B. J. Gijlswijk Pastoor van St. Martin, met de *Prins Willem III* via New York naar Nederland vertrokken. Van New York wordt de reis verder door gezet per *Rotterdam* van de Holland-America lijn.

Het oorspronkelijk plan om eerst naar Rome te gaan moest worden opgegeven om redenen van gezondheid.

Om bij het vertrek alle vermoeienis zooveel mogelijk te vermijden nam Monseigneur thuis afscheid van de Paters en werd naar boord slechts vergezeld van den Hoogeerw Pater Provicaris en de Secretaris van het Vicariaat. Dr. J. Ellis nam persoonlijk de leiding van het vervoer op zich.

Een oprecht woord van dank voor de buitengewone toewijding door Dr. Ellis aan Monseigneur gedurende zijn ziekte en bij zijn vertrek betoond mag hier niet achterwege blijven. Deze dankbetuiging wenschen wij ook uit te strekken tot de Directie der K. W. I. M. die alles in het werk stelde om den reis voor Monseigneur zoo gemakkelijk mogelijk te maken.

Bij aankomst aan boord werd Z. D. H. opgewacht door de Heeren Vertegenwoordigers der K. W. I. M. op Curaçao, door den Kapitein, den Dokter en de Officieren van het schip en ontving in zijn hut den Adjudant van den HEG. Heer Gouverneur en eenige hoofdambtenaren en particulieren, die allen afscheid kwamen nemen.

Onze beste wenschen vergezellen Z. D. H. God geve, dat Monseigneur in het koeler klimaat van Nederland zijn gezondheid herwinne.

Uit Jacmel ontvingen wij het telegrafisch bericht, dat de toestand van Monseigneur uitnemend is, de omstandigheden in aanmerking genomen.

* *

Gedurende de afwezigheid van Mgr. van Baars zal het bestuur van het Vicariaat worden waargenomen door den Hoogeerw. Pater Provicaris. P. fr. W. E. J. ter Maat, die dagelijks van half tien tot elf uur te spreken zal zijn in het huis van den Bisschop.

* *

De Eerw. Soeur M. Laurence is Zondag ll. naar Nederland teruggekeerd. Soeur M. Laurence was geruimen tijd werkzaam in de Missie van Suriname, toen het heete klimaat te veel bleek in te werken op haar gestel en beproefd werd of Curaçao met zijn koele passaatwinden soms beter voor haar wezen zou. Een jaar geleden kwam zij naar hier, maar een terugkeer naar Roosendaal scheen de eenige uitweg om haar algeheel te genezen.

Hopen wij, dat hare uitstekende krachten voor de Congregatie niet verloren zijn, maar Sr. Laurence nog vele jaren met vrucht in Nederland moge werken, zooals zij dat jaren lang gedaan heeft in Suriname.

* *

De Weleerw. Pater B. R. Burgers is door de keuringscommissie in Den Haag goedgekeurd en zal 25 Juni a. s. met de *Prins Willem V* naar hier terugkeeren.

Ook zullen met diezelfde gelegenheid weder twee Eerw. Zusters voor de R. K. Ziekenverpleging naar Curaçao vertrekken.

Aan allen een voorspoedige reis en behouden aankomst.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van de Heeren Rivas Fensohn & Co. een tijdtafel van de booten der *Red „D" Line* voor het volgend kwartaal Juli, Augustus en September.

Havennieuws.

Van 1—16 Juni liepen onze haven binnen:

Stoomschepen	18
Goeletten	28
Bijlanders	22
Brik	1
Totaal	69 schepen.

* *

De Regeering van Denemarken heeft 100,000 dollar beschikbaar gesteld tot verbetering der haven van St. Thomas.

* *

Op Jamaica wordt door de Engelsche Regeering een station voor draadlooze telegrafie opgericht.

Tevens zal daar een dok gemaakt worden, dat toegang kan verleenen aan booten van 7000 ton.

Alles met het oog op de opening van het Panamakanaal.

* *

De Heer G. Simons, correspondent van de „Telegraaf" schrijft uit New-York aan dat blad omtrent het Verslag van de Nederlandsche Kamer van Koophandel aldaar.

De K. v. K. meent, dat de twee plaatsen aan het begin en het einde van het kanaal, Colon en Panamá, niet in die mate het centrum van een nieuwe wereldhandel zullen worden, als b. v. Curaçao, dat volgens hen en anderen zéér waarschijnlijk een groote toekomst kan hebben.

De Kamer heeft dan ook besloten, alle mogelijke informaties bij de K. v. K. te Willemstad in te winnen, omtrent de haven-faciliteiten enz. enz.

De Kamer te Willemstad heeft alle gewenschte inlichtingen ruimschoots verschaft, en de heer Maduro, van Curaçao, die de vergadering in New-York bijwoonde, heeft zoovele toelichtingen gegeven, dat de K. v. K. te New-York thans volop in de gelegenheid is, om alle vragen betreffende dit onderwerp te kunnen beantwoorden."

Ons nieuw stoombootje

wordt gebouwd te Rotterdam, zal 50 M. lang en 7½ M. breed worden, met 15 hutten 1 ste klas, voorzien worden van electrisch licht en andere moderne gemakken, en begin 1910 voor het gebruik gereed komen.

De onkosten worden tot nu toe berekend op f 117000.

De Gouverneur heeft aan Z. E. den Min. van Koloniën verzocht, dat ons koloniaal stoombootje den naam moge voeren van Prinses Juliana.

Prinsesje Juliana.

Heeft Nederland reden tot dankbaarheid jegens God voor de geboorte van een prinsesje in het Huis van Oranje, zoodat de dierbare traditiën weer een nieuwe toekomst kregen, een bijzondere reden tot dankbaarheid schonk onze Koningin persoonlijk aan haar volk door een daad van teer-moederlijk gevoel. Als-bedreven dilettante in het photographeeren heeft namelijk de koninklijke moeder, zoodra hare krachten dit toelieten, zich gehaast zelve portretten van het Prinsesje te maken en die door tusschenkomst van de bekende firma Guy de Coral en Co., verkrijgbaar te stellen voor geïllustreerde tijdschriften, foto's, prentbriefkaarten enz. Zij wilde, dat haar volk niet langer zich zou behoeven tevreden te stellen met allerlei groepjes, waarop de Koningin en de Prins wel treffend geleken, doch het Prinsesje een kindje der fantaise was. En tevens schijnt Hare Majesteit de bedoeling te hebben gehad, om haar volk een kijkje te gunnen in haar intiem leven, door het niet de Koningin, maar de moeder, alleen de Moeder te toonen, zoo in-gelukkig in het bezit van een dochtertje, én om dat bezit zelf én wijl de blijde gebeurtenis de banden tusschen Haar en haar volk nog vaster heeft gesnoerd, in dynastieken zin zoowel als in die van wederzijdsche gehechtheid en aanhankelijkheid. Treffend vooral is het groepje — met hulp van een hofdame genomen — dat Moeder en kind voorstelt, de eerste in een houding en met een blik, zoo geheel vertolkend wat op dat oogenblik, in het bewustzijn dat Zij met haar kind poseerde voor haar volk, omging in hare ziel. De vier andere portretjes geven den niet minder gelukkigen Koninklijken Vader, met zijn dochtertje in de armen, de Koningin-Moeder, met haar dierbaar kleinkind op den schoot, en het Prinsesje alleen, liggende op een tafeltje, te aanschouwen.

Deze vijf kiekjes zijn voor het Nederlandsche volk van kostbare waarde, niet alleen uit nationaal oogpunt, maar ook uit dat van zijn traditioneele verknochtheid aan het Oranjehuis, zijn bijzondere aanhankelijkheid bovendien aan koningin Wilhelmina welke het als Vorstin heeft zien worden en geven wat eenmaal het zoo geliefde prinsesje Willemientje beloofde te zullen zijn.

A. N. V.

Jaarverslag van het Hoofdbestuur over 1908

Het is weder een aangename taak verslag uit te brengen over het afgeloopen jaar, omdat er talrijke feiten te boeken zijn, die den gestadigen bloei en invloed van het A. N. V. aantoonen.

De vooruitgang moge niet zoo snel gaan als de geestdriftigsten onder de leden dat wel zouden wenschen, de geschiedenis van het nu reeds officieel 11jarig bestaan toont, dat het A. N. V. altijd den weg van het "langzaam maar zeker" is opgegaan; hetgeen verband houdt met zijn verspreiding over de wereld en zijn ingewikkelde samenstelling, die met zooveel omstandigheden rekening moet houden.

Gaan wij thans na, wat er in de verschillende rubrieken belangrijks te vermelden valt, waarbij we ons zooveel doenlijk tot de hoofdgebeurtenissen zullen bepalen.

Hoofdbestuur.

In de samenstelling van het Hoofdbestuur kwam weinig verandering. In de plaats van Pastoor Delgeur, die naar de Antillen terugging, werd door de Groep in het Hoofdbestuur afgevaardigd de heer J. A. Snijders Jr., de stichter der Groep, die in den zomer van 1908 in het vaderland teruggekeerd, als Hoofdbestuurder gelegenheid had zijn ijver en werkzaamheid, als Groepssecretaris aan den dag gelegd, in zijn nieuwe waardigheid voort te zetten.

Ned. Antillen.

Het mag wel eens gezegd worden, dat deze jongste Groep degelijk in gericht is en nauwkeurig aan hare verplichtingen voldoet. Ook de administratieve samenwerking laat niets te wenschen over. Het Groepsbestuur houdt voortdurend voeling met Hoofd- en andere besturen en ijvert voor de ontwikkeling van de eilandbewoners (die in menig opzicht bij de stambroeders in moederland en andere koloniën achterstaan), o. a. door het verstrekken van studiebeurzen aan jongelui van Aruba en Bonaire, die op Curaçao beter onderricht kunnen ontvangen en door enkelen, die daarvoor in aanmerking komen steun te verleenen, wanneer zij hun studiën in Nederland willen voortzetten.

De band met het moederland wordt door een en ander steeds hechter.

Onmiskenbaar is dat gebleken in de moeilijke dagen, toen de Venezolaansche kwestie de Curaçaosche bevolking met honger en ellende dreigde en het Groepsbestuur de hulp inriep van het Hoofdbestuur om door geldelijken steun den nood te helpen lenigen.

Toen het Hoofdbestuur daaraan gevolg gaf, bleek hoe weinig Nederland zich in 't algemeen bekommert om de stambroeders in de verre gewesten, die toch de overblijfselen zijn van onze vroegere ondernemingsgeest en handelsgrootheid. Herhaalde oproeping mocht echter in menigen kring de belangstelling gaande maken en ondanks den minder gunstigen toestand der Ned. geldmiddelen in het algemeen en de werkeloosheid in eigen omgeving, welke zooveel van Neêrlands offervaardigheid vergde, mocht toch ongeveer f10.000 worden bijeengebracht, waarmee de noodlijdenden inderdaad geholpen waren, omdat de hachlijke toestand, dank zij ook het optreden van onze regeering, gelukkig spoedig een einde nam.

Welk een gunstigen invloed een ander op de Curaçaonaars heeft gehad, moge blijken uit deze woorden, ontleend aan een brief van het Groepsbestuur:

"Dank zij den krachtigen invloed van het machtig lichaam, het Nederlandsch Verbond, zijn in de tijden van bangen nood de giften en gaven van het volk van Nederland ruimschoots ons toegevloeid, waardoor het Groepsbestuur in staat werd gesteld den nood van velen te lenigen en vele behoeftigen krachtdadig te steunen.

"De bevolking van Curaçao heeft meer dan ooit in de dagen van spanning zich één gevoeld met het Moederland, ook buiten de leden van het Verbond is waardeering ontstaan voor het streven onzer Vereeniging. Zoodra de toestand nog eenigzins verbeterd zal wezen, zal de Groep Nederlandsche Antillen zich ongetwijfeld krachtig kunnen uitbreiden, omdat onder weldadigen invloed van het Hoofdbestuur een uitgestrekt terrein voor ons werken en streven is ontgonnen en vruchtbaar gemaakt. Het hoofddoel van het Algemeen Nederlandsch Verbond, het wekken van gevoel van stameenheid en nationaliseering der Koloniën werd door uwe groote welwillendheid jegens de arme bewoners onzer Kolonie ten zeerste bevorderd."

Verslag der Hoofdbestuursvergadering, gehouden Zaterdag 27 April 1909, te Dordrecht.

Punt VII. Curaçaosche aangelegenheden.

Verantwoording der ingekomen gelden voor de noodlijdenden op Curaçao, bedragende f8822.13½.

De rekening is door de heeren E. v. Assen, Dr. J. Boeke en Luit. J. A. Snijders Jr. nagezien en in orde bevonden, de laatste spreekt een woord van dank aan de administratie voor haar bemoeiingen.

Dankbetuiging van het Groepsbestuur voor de inzameling, met de verzekering, dat het A. N. V. de bevolking zeer aan zich verplicht heeft.

Vraag van het Groepsbestuur: Ligt het op den weg van 't A. N. V. te ijveren voor het kiesrecht op Curaçao?

Van de beide vertegenwoordigers zijn ongunstige adviezen ingekomen.

Gewezen wordt ook op art. 4 der statuten: Het A. N. V. kent kerkelijke noch staatkundige partij.

De vraag wordt in ontkennenden zin door de vergadering beantwoord.

Schrijven van het Groepsbestuur, met verzoek bij te dragen aan een nieuwe studiebeurs.

Het Dag. Best. meent daarop niet te kunnen ingaan.

De Koloniale Raad.

houdt Woensdag a. s. 's avonds ten acht ure een openbare zitting ter behandeling van

1o. Ingekomen stukken;

2o. Ontwerp-verordening, houdende regeling van het toezicht op het gebruik van stoomketels;

3o. Ontwerp-verordening, houdende wettelijke bepalingen betreffende loterijen.

De Draadlooze

Met ingang van 1 Juli a. s. zal het walstation voorloopig en bij wijze van proef ten dienste van het publiek worden opengesteld.

Verdere inlichtingen omtrent voorwaarden etc, zijn te bekomen bij den Chef van het walstation.

Stadsreiniging.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiskalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd,

330 ratten
1360 muizen.

Un Alimento Poderoso

El Aceite de Hígado de Bacalao no contiene principios activos como pretenden algunos fabricantes de medicinas secretas.

Es un alimento como la leche, y los huevos, por ejemplo; y de la misma manera que á nadie que tenga que alimentarse con leche y con huevos se le ocurriría sustituir estos alimentos con cosas que se dijesen contener sus principios activos, así aquellas personas que para nutrirse y engordar tienen por necesidad que tomar el Aceite de Hígado de Bacalao, deben de tomar el mismo aceite y no esos preparados secretos que se dicen estar compuestos de sus principios activos.

La parte nutritiva del aceite de hígado de bacalao, es decir, lo que hay en el aceite que fortalece y engorda, es la grasa especial que el aceite contiene en su combinación natural.

Es, por tanto, un error de los enfermos tomar botellas y más botellas de esos preparados que se anuncian como preparaciones sin sabor, compuestas de los principios activos del Aceite de Hígado de Bacalao, las que no contienen ni una sola gota del aceite y no son otra cosa que mezclas de substancias extrañas á él, en las cuales predomina el alcohol y que carecen en absoluto de todas las propiedades que han hecho del Aceite de Hígado de Bacalao el alimento más poderoso que existe.

Los enfermos atacados de Tísis, de Anemia, de Escrófula, Raquitismo y otras afecciones que exigen el uso continuado del Aceite de Hígado de bacalao, como alimento, deben siempre tomar

La Emulsión de Scott

que está compuesta del aceite más puro y que ha sido recomendada por más de 35 años por todos los médicos del mundo como la única forma en que debe tomarse el Aceite de Hígado de Bacalao, por ser así mejor tolerado por el estómago, más digerible y más asimilable, y que permite el uso libre del Aceite de Hígado de Bacalao tanto en las estaciones frescas del año como en las de riguroso calor, sin perjuicio para las funciones digestivas del enfermo.

SCOTT & BOWNE, Químicos
Nueva York

M

Het tarief in de V. S. v. N. A.

In het jongste verslag (1908) van den heer J. R. Planten, consul-generaal der Nederlanden, te New York, hetwelk in de Economische verslagen, bijlage van het weekblad Handelsberichten, is opgenomen, komen veschillende bijzonderheden voor aangaande de herziening van de tariefwetgeving in de Vereenigde Staten, die wegens het belang van deze kwestie wel de aandacht verdienen. De heer Planten brengt in herinnering de verklaring, in het republikeinsche programma opgenomen, door president Taft in zijn inaugureele redevoering aangehaald, volgens welke de herziening van de tariefwet beoogt de heffing van beschermende rechten tot een bedrag dat overeenkomt met het verschil tusschen de kosten van productie in de Vereenigde Staten en de kosten van productie in het buitenland, waarbij tevens een redelijke winst aan de Amerikaansche nijverheid dient te worden verzekerd.

Zooals de consul echter opmerkt, ondervond men dadelijk, dat het voor de Amerikaansche consulaire ambtenaren en voor de speciale agenten van het departement van financiën, zoo goed als onmogelijk is, om van de fabrikanten in andere landen de verlangde gegevens te verkrijgen over de kosten van productie. In bijna alle gevallen werd het geven van inlichtingen geweigerd, zoodat alleen de meest vage gegevens ontvangen werden.

Te oordeelen naar wat tot nu toe bekend werd, loopen de meeningen ver uiten over de vraag, wat beschouwd mag worden als een redelijke winst voor de fabrikanten in de Vereenigde Staten. Aangenomen mag worden, dat zij met een matig percentage zeker niet tevreden zullen zijn.

Hieronder volgen eenige mededeelingen over de zittingen van het „Committee in Ways and Means" uit het Nationale Huis der Vertegenwoordigers te Washington, vooral met het oog op die artikelen, welke voor Nederland en zijn koloniën van belang mogen worden geacht. Tot nu toe werden bijna uitsluitend die Amerikaansche fabrikanten gehoord, welke door een beschermend tarief rechtstreeks bevoordeeld worden. De importeurs vreezen, dat zij onder verdenking komen per se tegen Amerikaansche industrie gekant te zijn en aarzelen zich te doen hooren. Wat echter tot dusver van een en ander bekend werd, kan en zal ook waarschijnlijk wel zijn nut hebben, omdat nu een ieder zal kunnen zien, hoe zelfzuchtig de fabriekanten zijn, die bijna allen vijanden zijn van tariefverlaging, en die ondanks de groote winsten, welke zij nu reeds behalen, niet zullen schromen, eene verhooging te bepleiten.

Van de handelingen van het subcomité van het „Committee on Ways and Means" volge hier alleen datgene, wat voor Curaçao van belang kan zijn.

Met betrekking tot het artikel *huiden* valt op te merken, dat de groote slachters (packers), die het invoerrecht gehandhaafd wenschen te zien, een hevigen tegenstand ondervinden van de zijde der schoenfabrikanten en van de fabrikanten van leder-artikelen. Dat de vrije invoer van huiden tengevolge zou hebben de uitbreiding van den uitvoer van schoenen en leder, zou als zeker mogen worden aangenomen, want de machinale fabribage van schoenen heeft groote vorderingen gemaakt. De veeboeren zijn natuurlijk tegenstanders van een vermindering van het recht; zij klagen echter, dat niet zij, maar voornamelijk de slachters voordeel hebben van het tarief.

zout. Bij den tegenwoordigen prijs van zout, gewonnen op de Nederlandsch West-Indische eilanden is het invoerrecht gelijk aan circa 150 procent, terwijl de zeevracht 150 tot 175 procent bedraagt. Toch willen de zout-producenten in de Vereenigde Staten niet hooren van een verlaging van dat recht met 8 dollar cents per 100 lbs.

Aan bovenstaande beschouwingen omtrent de verschillende artikelen werden over het tariefvraagstuk in het algemeen, dat tot levendige gedachtenwisseling in de pers heeft aanleiding gegeven, nog enkele algemeene opmerkingen toegevoegd.

Een maximum- en minimum-tarief wordt aanbevolen, ten einde concessies van andere landen te verkrijgen. Ook wordt voorgesteld om de „draw back law" in dien zin te wijzigen, dat de gegeven terugbetaling 100 pct. zal bedragen in plaats van 99 pct., en ook om de toepassing dier wet zoo ruim mogelijk op te vatten, waar het geldt de zoo moeilijke vastelling, of geïmporteerde goederen al of niet bestemd zijn voor de vervaardiging van voor export bestemde fabrikaten.

Wat voor den invoerhandel van veel nut zou zijn en tal van geschillen met de douane zou voorkomen, zou zijn een herziening van de in vroeger gepubliceerde jaarverslagen reeds besproken „Customs administrative Act."

Een boete van 1 pct. voor elk procent, dat de factuurwaarde te laag is aangegeven, wordt als te zwaar beschouwd; een „franchise" van 10 pct., vóór dat eene boete wordt opgelegd, als matig genoeg, in vele gevallen, waar de prijzen onderhevig zijn aan heftige schommelingen.

In het algemeen zou verwacht mogen worden, dat een nieuw tarief voor zooverre eenigszins mogelijk, gebaseerd zal zijn meer op specifieke, dan op „ad valorem" rechten.

Curaçaosche Haven en Brugdienst.

Aan het verslag der Maatschappij over 1908 wordt het volgende ontleend.

Ten gevolge der politieke moeilijkheden tusschen Nederland en Venezuela, heeft de handel van Curaçao groote verliezen geleden. De handelaren van Maracaibo en Coro (twee der havens van Venezuela), die Curaçao geregeld bezoeken, bleven weg; ook de schepen, die de haven van Curaçao hadden aangedaan, ondervonden bij de aankomst in een der havens van Venezuela moeilijkheid — dat alles werkte nadeelig op de inkomsten der brug. De bruto-inkomsten zijn dientengevolge f 1057 minder dan het vorige dienstjaar 1907.

De exploitatiekosten in 1907 bedroegen f 1659 en in 1908 f 1813, meer uitgegeven dan in 1907 f 154.

De kosten hier bedroegen in 1907 f 1227, in 1908 f 1346, of f 119 meer.

Het voordeelig saldo over 1908 bedraagt met inbegrip van het saldo der winst- en verliesrekening over 1907 f 4221

Hiervan wordt f 4000 bestemd voor dividend aan aandeelhouders, zijnde 4 pCt.

Eerste Kamer.

Curaçaosche Mijnwet.

In de Memorie van Antwoord betreffende het wetsontwerp tot vaststelling eener Curaçaosche Mijnwet zegt de Minister van Koloniën, dat zoolang de resultaten van het onderzoek, dat sedert eenigen tijd door een daartoe uitgezonden, Nederlandsch mijningenieur naar de vindplaatsen van delstoffen in de kolonie niet bekend zijn, het zijns inziens aanbeveling verdient, het oordeel over het practisch nut van het wetsontwerp op te schorten. Maar ook als dat onderzoek geen vindplaatsen van delfstoffen mocht aan den dag brengen, dan nog blijft de mogelijkheid bestaan, dat zulke plaatsen later worden aangetroffen.

Nu het wetsontwerp uitgaat van hetzelfde grondbeginsel, dat de Indische en de Nederlandsche Mijnwetten huldigen, meent de Minister zich niet te moeten verdieren in de theoretische beschouwing van enkele zaken omtrent den socialistischen aard van het wetsontwerp Waar 't op aankomt, is dat de wet den toets der billijkheid kan doorstaan en dat dit het geval is, meent hij te mogen aannemen.

Aan de eigenaren, die zelf geen opsporingen deden of lieten doen, zal niets ontnomen worden, doch slechts ten bate der gemeenschap worden beschikt over wat voor hen geen waarde had.

De bewering, dat de phosphaat niet uit den ondergrond wordt gegraven, is in haar algemeenheid minder juist. De bekende phosphaat-outginning op Aruba bv, is in hoofdzaak althans een ondergrondsche. Onjuist is dat nu een buitenlander ten opzichte van zijn eigendom veiliger zal zijn dan de ingezetenen der kolonie. Met den gouverneur van Curaçao wordt overleg gepleegd over een herziening van de verordening op degrondbelasting.

VENEZOLANIA.

CARACAS, 23 MEI.—Van alle kanten van Venezuela stroomden vertegenwoordigers des volks naar Caracas. Het zal er waarschijnlijk spannen in dat Congres. Er is heel wat werk aan den winkel.

Verscheidene gewichtige protocollen, geteekend door den waarn. President Gomez met de vreemde Mogendheden en regelingen gemaakt met Buitenlandsche Corporaties zullen ófwel goedgekeurd ófwel verworpen worden.

Een nieuwe constitutie, radicaal verschillend van die van Castro, staat op het program.

Een van de afgevaardigden, Generaal Celestino Peraza, leider der oppositie tegen Castro in het vorige Congres, heeft eene circulaire de wereld ingezonden, waarin hij de aandacht van het Venezolaansche volk vestigt op het gevaar van Amerikaansche tusschenkomst in de zaken van Venezuela en waarin hij een pleidooi houdt voor de opname in de Grondwet van eene clausule, die tot hoog verraad verklaart elke poging om vreemde Mogendheden met hunne oorlogsschepen in Venezolaansche wateren te roepen in tijden van burgeroorlog.

Dit is gemunt op Dr. Paúl, den vorigen Minister van Buitenlandsche Zaken, die den Braziliaanschen gezant overreedde naar Washington te telegrafeeren om oorlogsschepen, zoodat zij bij de hand zouden zijn in geval zij noodig waren om te helpen, Castro omver te werpen. (Het Congres heeft zich sedert dien reeds uitgesproken en de daad van Dr. Paúl hoogelijk afgekeurd. RED. AM.)

Generaal Peraza legt nadruk op het feit der inmenging van Amerika, toen de Amerikaansche schepen in beweging werden gezet en gezonden naar de West-Indische wateren, ten einde Castro te beletten terug te keeren op Venezolaansch grondgebied en de raderen der Staats-machine werden in beweging gebracht om Engeland en Frankrijk over te halen om saam te werken tegen de landing van Castro.

Algemeen gelooft men, dat Generaal Peraza, die Castro's Secretaris-generaal was tien jaar geleden, in het Congres den aanval zal leiden op Generaal Gomez en dat, als Peraza niet gevangen gezet wordt, om hem het spreken te beletten, het tegenwoordige bestuur een harden strijd zal hebben, om zijn program ten uitvoer te brengen.

Peraza zegt: „Er is een gemeenschappelijk gevaar en het is de taak van de Afgevaardigden, dit te vermijden en de republiek te redden van eene groote ramp.

Er is kort geleden aan den horizon van het vaderland een donkere wolk opgerezen, die dreigt aan te groeien tot een cycloon, sterk genoeg om op zijne vleugelen zelfs onze nationaliteit weg te voeren. Wat een schande zou het voor ons, afgevaardigden, zijn, morgen onze zetels te verlaten zonder geworsteld te hebben in een krachtige poging om den gezichteinder te zuiveren. Wat een voldoening zou het voor ons zijn in staat te zijn bij het eeuwfeest onzer onafhankelijkheid, dat aanstaande is aan onze voorvaderen aan te bieden ons behoud en de ongeschondenheid van het Vaderland, die zij ons hebben nagelaten,

De wolk dreigt uit het Noorden, Uit die richting komt het geruis van den storm.

De staatslieden van een vreemde Natie, met hun onverdragelijk imperialisme, matigen zich rechten over ons aan, alleen steunend op de macht van het staal, dat gluurt door de geschutpoorten van hunne oorlogsschepen.

Dat is het recht van den sterkste, juist als toen Spanje vijf eeuwen geleden, twaalf millioen onzer voorvaders vermoordde. Dezelfde kwade geest heeft tot sommige mannen van het Noorden gezegd: Die landen in het Zuiden zijn een schatkamer van rijkdommen. Daar ligt de handel der toekomst. Palmt ze in onder voorwendsel van de orde te herstellen!"

Overeenkomstig het program van het Congres, zal er in Venezuela een provisioneel Gouvernement zijn, om de gaping te overbruggen tusschen het tegenwoordige Congres en dat hetwelk in Februari 1910 zal vergaderen en dat de nieuwe constitutie door dit Congres in elkaar gezet, zal moeten goed keuren. Volgens die plannen zal Gomez Provisioneel President zijn, ofschoon de oppositie er op uit is te bewerken, dat als hij in 1910 Pesident moet worden, hij nu in den tusschentijd geen provisioneel President moet zijn. De Presidentieele termijn zal teruggebracht worden van 6 tot 4 jaren, zoodat Gomez minstens vijf jaren, zal hebben; of het onwaarschijnlijke moest gebeuren, dat nl. de oppositie er in slaagt, hem nu niet te doen kiezen.

Onder de huidige Constitutie is Venezuela verdeeld in dertien Staten. Dat getal zal op twintig gebracht worden.

De nieuwe Constitutie zal het aanzijn schenken aan een Regeeringsraad, gekozen door het Congres uit zijne eigen leden. Deze raad zal bestaan uit twintig leden, een voor elken Staat. De taak van dien Raad zal zijn toezicht te houden op al de decreten, besluiten en andere handelingen van de Uitvoerende Macht en ze goed of af te keuren vóór zij wet worden. Het schijnt dat ook de Presidents-keuze bij dien Raad zal thuishooren.

Het is te hopen, dat het Congres zal aandringen op afschaffing van de oorlogs-belasting, door Castro opgelegd tijdens de revolutie van Matos met het doel om fondsen te hebben voor de onderdrukking van dien opstand. Die belasting bestaat in 30% invoerrecht op alles wat ingevoerd wordt. Zij brengt op: twee en half millioen dollars 's jaars en dikwijls heeft men beweerd, dat er nooit een cent van in de schatkist des lands is terecht gekomen, maar dat ze rechtstreeks ging naar de zakken van Castro.

CARACAS, 2 JUNI.—De zending van Vasquez Cobo, den nieuwbenoemden gezant van Colombia in Caracas is reeds met een merkwaardig succes bekroond.

In de laatste twee weken was hij druk aan het onderhandelen om de quaesties tusschen Venezuela en Colombia op te lossen en heden werd een voorloopig tractaat geteekend, dat betreft riviervaart, grenzen en handelsbetrekkingen. Colombia staat af sommige terreinen, gelegen op den Orinoco, de Inirida en de Rio Negro.

Z. D. H. Mgr. J. J. A. Van Baars,

TITULAIR BISSCHOP VAN TEUCHIRA

EN

APOSTOLISCH VICARIS VAN CURAÇAO,

was door overhaast vertrek, wegens toenemende ongesteldheid, verhinderd afscheid te nemen en bezoeken te ontvangen.

Zeer tot zijn spijt heeft Z. D. H. vele vrienden moeten te leur stellen, en mij op gedragen zijn meest hartelijke groeten aan allen over te brengen, alsmede dank te zeggen voor de beleefde attenties bij zijn vertrek ondervonden.

De Secretaris

P. fr. R. J. C. WAHLEN,

Curaçao, 14 Jnni 1909.

Advertentien.

St. Thomaskring,

Maandag, 21 Juni a. s., gewone vergadering. Aanvang HALF ACHT.

De Directeur,
R. J. C. WAHLEN.

Zaterdag, 26 dezer,

hopen onze geliefde ouders hunne

40 jarige echtvereeniging

te gedenken en zal onze geliefde vader

ZIJN

25 jarig ambts=jubilé

als Voorlezer en Predikant bij de Ned. Herv. Isr. Gemeente "Emanuel" alhier vieren.

Curaçao, 17 Juni 1909.

HENRIETTE LAGUNA A. CORREA.
MORTIMER A. CORREA.
ESTHER LAGUNA MORÓN
PRÓSPERO BAIZ

„El „luz Diamante" es el único Aceite de Carbón ó Petroleo, que durante el largo período de 36 años no ha causado ninguná desgracia".

Photographische Inrichting.
Soublette et Fils,
HOFPHOTOGRAFEN
VAN

M. H. deKoningin der Nederlanden
BEKROOND
de Amsterdam 1883,
„ Antwerpen 1885,
„ Chicago 1893, en
„ Curaçao, Eerste Prijs Eere medaille, 1904.
Curaçao, Waterkant Otra banda.

Drukker:
ALFREDO F SINTIAGO

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1909.	Marcb.	Carcas,	Zulia	Philad.	Marcb.	Carcas.
Vertrekt van NEW-YORK	Mei. 15	Mei 22	Mei 29	Juni 5	Juni 12	Juni 19
Komt aan te SAN JUAN		27		10		24
Vertrekt van „		28		11		25
Doet CURAÇAO aan		30		13		27
Komt aan te LA GUAIRA	22	31	Juni 5	14	19	28
Vertrekt van „	24	Juni 2	7	16	21	30
Komt aan te PTO. CABELLO		3		17		Juli 1
Vertrekt van „		4		18		2
Komt aan te CURAÇAO	25	5	8	19	22	
Vertrekt van „	31	6	14	20	23	24
Doet LA GUAIRA aan		7		21		5
Doet SAN JUAN aan		9		23		7
Komt aan te NEW-YORK	Juni 7	14	21	28	Juli 5	12

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marcb.	Merida	Zulia	Merida	Maracb	Merida 28
Vertrekt van CURAÇAO	Mei 25	Mei 31	Juni 8	Juni 14	Juni 22	Juni 29
Komt aan te MARACAIBO	26	Juni 1	9	15	23	
Vertrekt van „	29	4	12	18	26	Juli 2
Komt aan te CURAÇAO	30	5	13	19	27	3